

KAKTUS

og andre **SUKKULENTER**

Nr. 2

Juni 2014

Årgang 49

"Kaktus og andre sukkulenter" udkommer 3 gange årligt i februar, juni og oktober måned, som medlemsblad for Nordisk Kaktus Selskab.

Redaktion: Ellen Christensen, Løvsangervej 9, DK-5700 Svendborg, tlf. 6220 7640

E-mail: emke@christensen.mail.dk

Tryk : LaserTryk.dk A/S P. O. Pedersens Vej 9, DK-8200 Århus N

Selskabets regnskabsår er fra 1. januar til 31. december.

Årskontingent: Digitalt medlem DKK 75,-. Traditionel incl. papirblad DKK 175,-.

Vedr. indbetaling, se nederst på denne side. Alle henvendelser vedrørende medlemskab bedes rettet til sekretæren. About information and membership apply to our secretary.

Terminer for indlevering af artikler og annoncer:

Termine für Anzeigen: Terms for advertising:

1. januar, 1. maj, 1. september.

Annoncepris: 1/8 side DKK 100,- 1/4 side DKK 200 - Preise für Anzeigen: 1/8 side

DKK 100,- 1/4 side DKK 200. - Price for ans: 1/8 page DKK 100,- 1/4 page DKK 200,-

SIDEN SIDST

Foråret er over os, planterne går i vækst og knoppes, ja nogen af dem er såmænd allerede i blomst. Og når disse linier læses, er selv de mest kuldsikre overvintrere flyttet ud i haven, så der er mere plads til at bevæge sig rundt i drivhuset. Sidste år flyttede jeg min *Echinocactus grusonii* dengang på 20-25 cm i diameter over i en tønde ved væggen. Den ragede ikke uden for kanten. Det gør den nu - især tornene -, og jeg forstår til fulde, hvorfor man kalder den "sviger-mors stol". (Siden har jeg drejet tønden, så "stolen" vender ind mod væggen).

Som de mere opmærksomme måske har bemærket, blev januarnummeret udsendt af min ringhed. Funktionen som "ekspedient" regner jeg med at beholde også efter årsmødet. Formandsposten derimod skal afsættes.

Som det vil fremgå andetsteds i bladet og af hjemmesiden, er årsmødet igen i år på Dalum, og vi regner med mindst lige så stor tilslutning som sidste år. Da 2015 er jubilæumsår for selskabet, skulle vi også gerne have en tilsvarende mødedeltagelse. Muligheden for at være "elektronisk medlem" ser ud til at blive en succes. Der er kommet nye medlemmer på netop den liste.

Vi ses ved årsmødet.

Hanna E. Hansen

Nordisk Kaktus Selskabs hjemmeside:

<http://www.nordiskkaktusselskab.dk>

Selskabets bestyrelse:

Formand: Hanna E. Hansen, Limfjordsvej 1, 2720 Vanløse. Tlf. 3834 6131

Email: hanna.e.hansen@gmail.com

Sekretær: Finn Larsen, Salbyvej 17, 4600 Køge. Tlf. 2252 3208

Email: salbyvej17@tdcadsl.dk

Kasserer: Peer Kammer Hansen, Mannehøj 219, 6600 Vejen. Tlf. 8748 3223

Email: peerkb@hotmail.com

Øvrige funktioner:

Webmaster:

Finn Larsen

E-mail: salbyvej17@tdcadsl.dk

Indbetaling af kontingent:

Danske medlemmer:

Regnr. 1551 Kontonr. 6578713

Udenlandske medlemmer:

Swift: DABADKKK

IBAN: DK4930000006578713

Æresmedlemmer:

Hans Keil & Peter Brandt Pedersen

Forsiden:

Blomsterstanden fra *Sempervivum furseorum*. Susan S. Sørensen har en stor viden om disse planter og deler den gerne med foreningens medlemmer.

Læs mere på side 6 og 7.

Foto: Peter S. Sørensen

En *Gymnocalycium* kamæleon?

I medlemsbladet nr. 4, oktober 2003, skrev Kaj Christiansen om "Naturens luner". Han havde bemærket, at blomsterfarven på nogle af hans *Echinopsis* hybrider skiftede fra den ene blomstring til den næste. Fænomenet illustrerede han med et par fine billeder.

Sommeren 2013 fik jeg forærende en *Gymnocalycium baldianum* af min canadiske kaktusveninde fra Victoria, Vancouver. Den lange transport havde medført begyndende råd, sikkert fordi den absolut ikke var tør. Planten overlevede, oven i købet uden at knopperne faldt af, men den fik dog et kedeligt ar.

Da den første knop sprang ud i juni, blev jeg lidt skuffet, fordi blomsten var hvid. Jeg havde glædet mig til en flot purpurrød farve. Men hvidt er jo også pænt.

I juli sprang yderligere to knopper ud. Nu var "naturens luner" også på spil hos mig. Den ene blomst var hvid, den anden svagt rosa.

Siden har jeg læst, at *Gymnocalycium baldianum*'s blomsterfarve ikke nødvendigvis skal være purpurrød eller lignende, men kan have mange andre nuancer incl. hvid.

Nu er jeg spændt på at se, hvilken blomsterfarve den vælger næste gang.

Tekst og foto: Finn Nielsen
finn.fyn@jubii.dk

Forær dig selv en *Huernia*

(Fa.: *Apocynaceae* - Ufa.: *Asclepiadoideae* - Tribus: *Ceropegieae*)

Tekst og foto: F. Bartig

The INTERNATIONAL ASCLEPIAD SOCIETY forhandler en T-shirt med påtrykt tekst, som lyder: "Give yourself a *Huernia*, grow *Asclepiads*!" Jeg har ikke fået bestilt skjorten men videreformidler gerne dens budskab og vil i den forbindelse anbefale et par *Huernia*-arter, som jeg selv har haft stor glæde af at dyrke gennem en del år. Det drejer sig om *Huernia plowesii* L.C. Leach 1988 og *Huernia blyderiverensis* (L.C. Leach) Bruyns 2005.

Huernia plowesii er en usædvanlig køn og iøjnefaldende art. Den er kendt fra et mindre område vest og syd for Helmeringhausen i Tiras Mountains i det sydlige Namibia (Bruyns 2005) & (Thorwarth 2007). Tirasbjergene består helt overvejende af granit. Området ligger på grænsen mellem sommer- og vinterregn. Det kan regne, men sparsomt, både sommer og vinter. Om sommeren er dagene relativt varme, nætterne er kolde. Om vinteren er dagene milde med en del sol men lejlighedsvis også med sne og kraftige, kolde vinde (Thorwarth 2007). Bruyns oplyser, at man især finder planterne ret højt, mellem 1700 og 1950 meter over havet,

hvor de vokser delvist beskyttet mod solen i klippespalter eller i skygge under anden vegetation.

Jeg fik en *plowesii*-stikling af Jens W. Hansen for 14-15 år siden. Den var uproblematisk i kultur og er siden blevet til mange planter. Det er vigtigt, at man med mellemrum laver nye planter af unge skud, da de gamle stængeler dør af alderdom efter 5-6 års forløb. Hvis man respekterer denne simple forholdsregel, kan man formentlig holde arten i live i det uendelige (kunne man blot forynge sig selv på samme måde).

Huernia blyderiverensis er, i det mindste hos mig, endnu mere robust i kultur end ovennævnte. Den begynder at blomstre i starten af april først blandt alle mine stapelier - en forårsbebuder - og den fortsætter sommeren igennem. Dyrk den ikke i direkte sol men ellers så lyst som muligt. Jeg købte min moderplante for mange år siden af Grethe Kristensen fra gartneriet "Klejsbro". Formen er beskrevet af L.C. Leach i 1988 som *Huernia quinta* var. *blyderiverensis*, men Bruyns har, som det fremgår, givet den selvstændig artsstatus i 2005. Bruyns skriver om udbredelse og habitat: "*Huernia blyderiverensis* findes fra Kromellenboog på bakkerne langs den sydlige bred af Olifants River til bjergskråningerne ned mod Blyde River. Planterne synes kun at forekomme på dolomit (en kalkstensbjergart). De vokser i et tyndt jordlag på klippeafsatser, hvor klipperne bryder frem over jorden. Sine steder forekommer de i stort tal sammen med en overflod af andre sukkulenter". Blydefloden er en biflod til Olifantsfloden, som igen er en biflod til

Limpopo, og vi er altså i Sydøstafrika (der er øjensynligt også en Olifantsflod i Sydvestafrika, men det er ikke dér, man skal lede).

Hvis der blandt foreningens medlemmer skulle være enkelte, som har lyst til at prøve kræfter med disse arter, så lad mig det vide. Jeg har af og til overskydende planter, som jeg gerne forærer væk. Jeg dyrker planterne i et medium, der består af sphagnum, pimpsten ("bims") og groft sand. Vand i underskålen (ikke for meget - ikke for lidt). Overvintres lyst, køligt (ca. 10°C) og tørt. Om sommeren gødes med "Hornum Næring", halv styrke, ca. hver 14. dag. Husk, som nævnt, at forny planterne med passende mellemrum, så lever de evigt.

Og notabene: *Huernia*-arter lugter ikke.

Litteratur:

Bruyns, P.V.: *Stapeliads of Southern Africa and Madagascar*. Umdaus Press 2005

Leach, L.C.: *A Revision of Huernia* R. Br.. EXCELSA Tax. Ser. No. 4, Harare 1988

Thorwarth, H.-J. R.: *The Succulent Asclepiads of the Tiras Mountains of Southern Namibia*. ASKLEPIOS 97, 2007.

FORTSÆTTELSE TIL TYRKISKE SEMPERVIVUM

Foto 1. Susan S. Sørensen

I 1977 skriver Fritz Köhlein i bogen "Freilandssukkulenten" at hvor de europæiske *Sempervivum*-arter trives på veldrænet og mager grund, så mener han, at arterne fra Balkan, Kaukasus og Tyrkiet gerne vil gro i mere næringsrig jord. Efter hans mening kan man med fordel lave en jordblanding bestående af lige dele lerholdig havejord, kompost, skarp granitgrus samt bladjord eller uberiget spagnum. Med tilsætning af en håndfuld benmel har man da et langtidsgødet vækstmedium til *Sempervivum*.

At der helt klart er forskel på forskellige planters næringsbehov har jeg også konstateret, navnlig er havesorterne efter min mening mere næringskrævende. Men om de sydlige arter også er? Hos os gror alle arter i samme vækstmedium, som består af: 1/3 lys, uberiget spagnum,

Foto 2. Peter S. Sørensen

1/3 havejord med ler, 1/3 granitgrus/ leca/ lavagræs + 5% knust trækul.

Foto 3. Susan S. Sørensen

Denne gang vil jeg introducere *Sempervivum ispartae* fra S/V Tyrkiet og området nær byen Isparta, samt *S. furseorum* fra området nær byen Trabzon i N/Ø Tyrkiet og Tamir Pass. *Sempervivum ispartae* er en smukt formet plante med langsomt voksende, friskgrønne rosetter (foto nr. 1). Den er halvvejs igennem sin første vinter (2013/14) på friland, så jeg har endnu til gode at erfare hvor meget sjap og sjask den tåler. Den kræver under alle omstændigheder en solrig, beskyttet og gerne skrånende plads i stenbedet. Som pottaplante har den klaret sig fint udendørs siden 2009, dog overdækket om vinteren (foto nr. 2).

Sempervivum furseorum (foto nr. 3) gror i naturen på stenede skråninger i 1800 - 2500 højde og er en mellemstor, dunet og kompakt roset med kønne, rødbrune bladspidser. Den har foreløbig klaret to og en halv vinter på friland, men også den kræver en optimal plads både hvad angår sollys og dræn. Som det fremgår af andet og

Foto 4. Peter S. Sørensen

fjerde foto er begge arter villige til at blomstre i juni/juli, dog ikke nødvendigvis hvert år.

Tekst: Susan Schou Sørensen
susansemper@gmail.com

Crazy Ants. Ny plage i vente??

I 1987 skrev undertegnede et indlæg i KAKTUS nr. 2 om myreplagen. Selv efter alle disse år kan jeg stadig, som om det var i går, se disse vingede kohorter, der sværmede overalt i mit lille drivhus. Der er såmænd endnu rester af den brune fugemasse, jeg på trods af min gemals protester brugte i mine - forgæves - forsøg på at tætnre revnerne mellem husmuren og terrassen.

Siden da er det faktisk lykkedes mig at få bæsterne udraderet på mit territorium. Men nu ser det ud til, at vi inden for en overskuelig årrække kan vente dem, der er værre!!

Vi bliver jo efterhånden

plaget af mange invasive arter: Skarven, ulven, dræbergoblen, giftige alger og ikke at forglemme dræbersneglen! Nu ser det så ud til, at der er en ny myreart på trapperne som beskrevet i Scientific American*) Se billedet: *Nylanderia fulva*, populært kaldet "Crazy Ants".

Disse myrer lever oprindeligt i det nordlige Argentina og i det sydlige Brasilien. Deres tilstedeværelse i USA blev først konstateret i 2002 i Texas, hvor de foreløbig breder sig voldsomt. De er beskyttet af forsvarsmekanismer, der giver dem overtaget over alle andre myrearter i det sydøstlige USA, deres specielle udgave af myresyre (HCOOH) udforskes stadig ihærdigt.

Hvor de findes, optræder de i så store mængder, at når de ses på et gulv, bliver de først taget for et lag støv. Men de bevæger sig - hurtigt!

Myreinvasionen betyder en ændring i hele økosystemet. De udrydder også andre arthropoder, f. eks. edderkopper og tusindben og en hel del insekter, hvorefter de dyr, der lever af disse kryb fortrækker fra området, hvorefter de

dyr, der lever af etc. etc...

De dyr, der plejer at æde myrer, vil ikke have dem pga. af deres beskyttelsesforanstaltninger. Som dræbersneglen har de ingen naturlige fjender uden for deres naturlige habitat.

Nuvel, rent bortset fra ændringerne i økosystemerne, hvilken betydning har det for *homo sapiens*? Jo, de bider ret så pinefuldt, og de har en ubehagelig evne til at søge ind i alle tilgængelige hulrum i bygninger og i redskaber, herunder også rørsystemer af enhver art. De siges f. eks. at have en forkærlighed for elektroniske apparater. Hvorfor har man ikke fundet ud af endnu, men det er konstateret, at deres tilstedeværelse har forårsaget kortslutninger i elektronisk udstyr. De invaderer også parkerede biler. Når man rydder en bolig med insektmiddel, ligger ligene i en sådan mængde, at de kan skovles op i hele fejblade fulde, og så er der en ny tue

nogle få måneder senere alligevel. I det fri kan de underminere en terrasse som ingen ting. Det siges, at de holder sig til deres tue og undlader at komme frem og bide, medmindre de bliver forstyrret. Men på de steder, hvor de ynder at bosætte sig, vil forstyrrelse være uundgåelig.

Spredning? Tjaah, de søger ind i alle mulige hulrum. Det vil kun være et spørgsmål om tid, før de bliver bragt til Europa som blinde passagerer. Importerer man pottedplanter fra USA skulle man have gode chancer for at få dem med ved en fejltagelse, thi de kan godt lide urtepotter, både tomme og beplantede. Er her for koldt? Ja,

de kan ikke lide hård frost og langvarig tørke. Det kan dræbersneglen som bekendt heller ikke, og den er her åbenbart for at blive. Så næste gang den står på kaktusekspedition i det amerikanske, så giv agt: De er mange, og de bider!

Hanna E. Hansen

Reference:

Dina Fine Maron: The Rise of the Crazy Ants. Scientific American 13.02.2014

Image: Joe A. MacGown with the Mississippi Entomological Museum

Der kom en pakke!!

Da jeg læste Hannas artikel om disse meget aggressive myrer kom jeg til at tænke på en oplevelse jeg havde i starten af april i år.

Michael og jeg er flittige brugere af internettet når vi skal finde nye planter til vores samling. Som mange andre har vi egentlig ikke plads til flere, men interessen for at udfylde det minimale hul, der stadig kan findes hist og pist, driver os ind til computeren og denne gang havde Michael fundet en *Pachypodium rosulatum*. Han indledte en længere mailkorrespondance med Kakteen-

at det var en plante på 40 cm i diameter, og skal jeg være ærlig, så synes jeg måske, den var lidt større, end jeg mente, vi havde plads til. De minimale huller som jeg tidligere beskrev, var i hvert fald ikke store nok til denne. Jeg lod mig "overtale", men da jeg så

kassen, hvori den var, må jeg indrømme, at jeg blev lidt betænkelig. Som det fremgår af billederne, var der (heldigvis) meget fyld omkring planten for at beskytte den, så der blev fundet plads, og vi har ikke fortrudt et øjeblik. Den har blomstret, siden vi fik den, og der er stadig mange blomsterknopper på vej. Heldigvis var der ingen af Hannas omtalte myrer i pakken, men den kom selvfølgelig også kun fra Tyskland.

Haage, som havde planten til salg. Haage skrev,

Tekst og foto: Ellen Christensen

Invitation til NKS årsmøde d. 6.-7. september 2014 på

Dalum Landbrugsskole

NKS indbyder hermed alle medlemmer til årsmøde 2014. Årsmødet og generalforsamlingen afholdes lørdag den 6. september på Dalum Landbrugsskole i Odense. Vi har igen valgt at afholde årsmødet på Dalum Landbrugsskole, idet vi synes rigtig godt om stedet og faciliteterne her. Dalum Landbrugsskole er samtidig placeret centralt i landet, hvilket må være en fordel for medlemmerne, som jo kommer fra mange steder i landet.

Alle medlemmer af NKS kan møde frem til generalforsamlingen uden at skulle deltage i det øvrige arrangement. Hvis man kun deltager ved generalforsamlingen er dette selvfølgelig gratis. Som sædvanlig vil der være værelsesplanter ved årsmødet, men jo flere planter på salgskbordene jo bedre. Derfor opfordres alle deltagere til at medbringe overskudsplanter til salg hvad enten du har mange eller kun få. Der vil også være adgang til værelsesplanter for interesserede, som ikke er medlem af NKS.

Hvis du er nyt medlem af NKS, og ikke før har deltaget i et årsmøde, så er her en superchance for dig. Du kan få en hyggelig snak med os kaktusnorder og få råd og vejledning om alt indenfor kaktus- og sukkulentområdet og tillige erhverve spændende planter til en fornuftig pris. Endvidere er der spændende foredrag. I år har du mulighed for at møde Martin Årseth-Hansen fra Botanisk Have, der vil fortælle om sin spændende rejse til Rictersveld i Sydafrika i 2014 samt Håkan Sönnemo fra Norge som vil fortælle om sin lige så spændende rejse til Macusani i Peru i 2014.

Husk også, at der er uddeling af gratis jubilæumspotter til foreningens medlemmer på årsmødet. Potterne er hånddrejede keramikpot-

ter, som er fremstillet af Jensen potter i Præstø. Deltager du ikke selv ved årsmødet kan du evt. alliere dig med en deltager, som kan modtage din potte.

Tid og sted:

Lørdag den 6. september 2014
Dalum Landbrugsskole i Odense
Landbrugsvej 65, 5260 Odense S
5230 Odense M
Telefon: 66 13 21 30
<http://dalumls.dk>
Mail: dalumls@dalumls.dk

Tilmelding:

Bindende tilmelding
senest mandag den 7. august 2014 til:

Sekretær Finn Larsen
Tlf.: 22523208

Mail: salbyvej17@tdcadsl.dk

Husk også at fortælle, hvor mange meter salgskbord du vil have, hvis du skal sælge planter. Meddel også, hvis du skal have vegetar- eller diætmenu.

Hvis du holder åbent hus om søndagen for de hjemfarende fra årsmødet, må du meget gerne skrive det på tilmeldingen.

Priser:

Angiv tydeligt, hvad din indbetaling dækker af punkterne nedenfor:

Prisen er i år kun **535,- DKK pr. person, hvis man kun deltager lørdag.**

Hvis du også vil overnatte, er prisen for **deltagelse lørdag og overnatning i delt dobbeltværelse 985,- DKK pr. person.** Overnatning i **enkeltværelse koster 1.095,- DKK pr. person.** (Sengelinned er inkluderet i prisen.)

OBS!! Ost og rødvinsarrangement lørdag aften er valgfrit, men er man interesseret skal det betales ved tilmeldingen.

Det koster 60,- DKK pr. person.

Betaling:

Ved tilmelding - eller **senest 7. august 2014** indbetales deltagergebyret på nedennævnte konto:

Danmark:

Regnr. 1551 og Kontonr: 6578713

Sverige og Norge:

SWIFT: DABADKKK

IBAN: DK4930000006578713

HUSK: I Sverige og Norge skal indbetaler betale alle bankgebyrerne.

Eller billigere -

med PayPal til peerkh@hotmail.com

I Norge og Sverige skal du tilføje 50,- NOK eller SEK til gebyr for valutaomregning til Paypal .

Program for Årsmødet d. 6.-7. september 2014

Lørdag den 6. september 2014:

Kl. 10.00-10.30: Registrering, uddeling af jubilæumsgaven samt opstilling af planter.
Her serveres som vanligt kaffe og ostemad.

Kl. 10.30-12.00: Generalforsamling med dagsorden ifølge vedtægterne.
(Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, skal være bestyrelsen i hænde senest 1. august.
Hvis generalforsamlingen afsluttes tidligere end forventet, kan salgsplanterne beses indtil frokost.

Kl. 12.00-13.00: Frokost/lunch + 1 øl eller 1 vand.

Kl. 13.30-15.00: Martin Årseth-Hansen fortæller om sin rejse i 2014 til Richtersveld i RSA.

Kl. 15.30-17.30: Plantesalg, også for ikke - medlemmer.
Samtidig med plantesalget afholdes IT-workshop, hvor vi afprøver hjemmesidens forskellige muligheder og Erik Holm vil vise os NKS på facebook.
Der sælges også keramikpotter (kun til medlemmer) til 155,- DKK pr. stk.
Kaffe og kage

Kl. 18.00-19.30: 2-retters middag + 1 øl eller 1 vand.
Vin er for egen regning.

Kl. 19.30-21.00: Håkan Sönnemo fortæller om sin rejse i Peru i 2014.
Kaffe + hjemmebag

Kl. 21.00-??: Ost og rødvinsarrangement + socialt samvær

Søndag den 7. september 2014:

Morgenbuffet og hjemrejse for dem, som har valgt at overnatte.
Værelset skal forlades senest kl. 9:00

Åbent hus søndag:

Bla. hos Michael og Ellen,
Løvsangervej 9, Thurø,
Svendborg.
Tidspunkt aftales på årsmødet.
Bestyrelsen i NKS

Indkaldelse til generalforsamling i Nordisk Kaktus Selskab

Dagsorden:

1. Valg af dirigent.
2. Valg af referent
3. Formandens beretning
4. Kassererens beretning og fremlæggelse af regnskab.
5. Indkomne forslag.
Forslag skal være bestyrelsen i hænde senest d. 1. august 2014
6. Valg af formand/forkvinde
7. Valg af bestyrelsessuppleanter
Nuværende er:
 1. supp.: Rasmus Edgar Jørgensen og
 2. supp.: Jan Hurup Hansen
8. Valg af revisor
Nuværende er Bjarne Kjempff
9. Valg af revisorsuppleant.
Nuværende er Jens Jensen
10. Evt.

I et gammelt Kaktusblad, nr. 3 fra 1978 fandt jeg dette lille indlæg ang. podning.

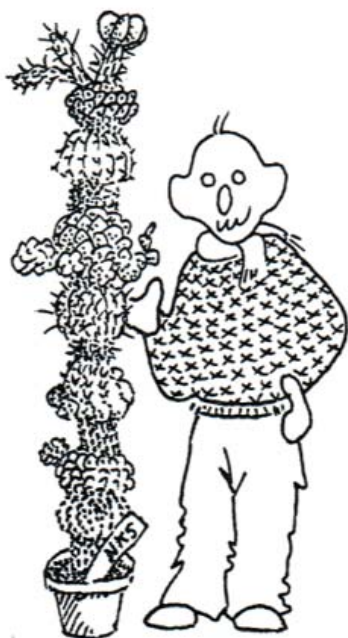
Mange af vore medlemmer beklager sig over pladmangel, men som det ses af tegningen, er der også en løsning på det.

Hvis nogen har prøvet metoden, er jeg sikker på, vi er mange, der gerne vil høre mere om den, og vi vil også gerne se et billede deraf.

Jeg venter i spænding!!

Red.

APROPOS PODNING

Kjære nordiske podister!

Mange av oss vil snart gå igang igjen med frøplante-poding, flat-poding, spaltepoding o.s.v. Siden alt dette blir beskrevet nokså utførlig i kaktus-litteraturen, belærer ikke jeg her om disse edle teknikker. Mén, med overstående bilde vil jeg presentere et helt nytt podings-prinsipp, som jeg har døpt »Stable-poding«! På bildet vises mitt hittill beste resultat: 17 kaktus i 1 potte, stable-podet oppå hverandre! Øyeblikkelig må vel alle innse, at vi her får fantastiske nye muligheter til å mangedoble antallet av kaktus i våre akk så trange, små veksthus. Og tenk for et barokk syn, når slike søyler slår ut i blomst!

Med pode-hilsen

*Areol Gråtust d.y.
Ribbedalen, Norge.*

Regnskab NKS 2013

Indtægter i DKK

Kontingent	24.916,84
Renter	0,00
Annoncer	300,00
Årsmøde, indtægter	18.495,00
Salg af bøger	0,00
Salg af planter	200,00
Salg af frø	0,00
Salg af poloshirts	450,00
Diverse	0,00

Udgifter i DKK

Trykning af Kaktus	15.673,80
Porto	8.989,30
Gebyrer	299,00
Årsmøde, udgifter	38.830,00
Kontorartikler	2.565,00
Køb af bøger	0,00
Køb af frø	540,00
Køb af planter	0,00
Diverse	0,00

Årets underskud:	22.735,21
Kontantbeholdning pr. 31. december 2013:	964,55
Konto i Danske Bank pr. 31. december 2013:	111.492,95

Kassebøger, indtægts- og udgiftsbilag stikprøvevis kontrolleret.
Kassebeholdning gennemgået.
Bjarne Kjempff, revisor

Kasserers bemærkning til regnskabet:
I år slap vi ikke for et underskud. De primære årsager er et årsmøde i den lidt bedre klasse samt sænkede kontingenttakster. Den gode nyhed er, at medlemsstrømmen er vendt: Ved sidste regnskab for 2012 blev medlemsantallet angivet til 139; nu er vi 132 "papirmedlemmer" og 45 e-medlemmer.
Peer Hansen, kasserer

Sulcorebutia

Det tog mig et par år at opdage fascinationen ved *Sulcorebutia*. Inden kaktusturen i 2013 havde jeg kun nogle få stykker, men på flere af de besøgte gartnerier var der rig lejlighed til at blive fristet af de små, som regel kugleformede kaktus med de forholdsvis store, farvestrålende blomster.

Min eneste betænkelighed ved at begynde en egentlig samling var, at jeg skulle kunne overvintré planterne forsvarlig, dvs. tørt og frostfrit. På Internettet havde jeg læst om en *Sulcorebutia*-samler, som overvintréde sine planter i en kølig kælder i fuldstændig mørke - og med stor succes. Jeg har ingen kælder til rådighed, men derimod et lille værksted, som kan holdes frostfrit ved hjælp af en elradiator.

Flytningen i vinterhi blev fremskyndet af orkanen 28/10 2013, hvor begge vores flotte sydbøge væltede, den ene ned over mit drivhus. Redningsarbejdet var stort, men tabene blev heldigvis begrænset.

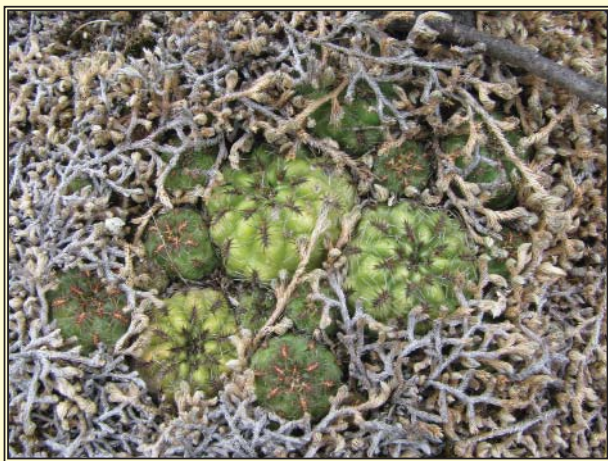
Jeg har brugt nogen tid på at finde oplysninger af enhver art om *Sulcorebutia*, for at få det bedste udbytte ved at dyrke dem. Her er noget af det, jeg har læst mig til:

Historien om *Sulcorebutia* begynder åbenbart omkring 1929, hvor en bolivianer, José Steinbach, gav Eric Werdermann en kaktus. Den kaktus beskrev Werdermann i 1931 som *Rebutia steinbachii*.

Senere fik Curt Backeberg nogle planter, der lignede Werdermanns, af den bolivianske botaniker, professor Martin Cárdenas. Ifølge Gertel og Latin mente Curt Backeberg at kunne konstatere en fure ovenfor areolerne, og med baggrund i det latinske ord "sulcus" for fure og *Rebutia*, dannede han i 1951 navnet *Sulcorebutia*. Pilbeam og Hunt forklarer, at furen henviser til den måde, hvorpå gruppen af torne ofte synes at

komme ud af en lille, filtet fure på toppen af areolerne. Navnet *Rebutia* hentyder til en fransk vindyrker og planteskolemand, Rebut.

Cardénas anerkendte aldrig det nye navn *Sulcorebutia*, men fortsatte med at kalde nyfundne planter *Aylosteria*, *Rebutia* eller *Weingartia*.

NL 108. *Sulcorebutia naunacaensis* på findestedet

NL 108a-1. *Sulcorebutia naunacaensis*

I 1990'erne førte en nybearbejdning af systematikken for kaktus til, at *Sulcorebutia* blev overført til *Rebutia*, åbenbart fordi nogle forskere ikke kunne påvise nogen entydige forskelle i morfologien (formen og opbygningen).

Men så, i 2008, viste molekylærbiologiske

NL 95-1. *Sulcorebutia cantargalloensis*

NL 95-2. *Sulcorebutia cantargalloensis*

NL 37a-3. *Sulcorebutia rauschii*,
bemærk den centrale torn

undersøgelser ved universitetet i Jena, at man ikke entydigt kunne adskille *Sulcorebutia* fra *Weingartia*.

Men i modsætning til de molekylærbiologiske undersøgelser levner de morfologiske forskelle dog stadig mulighed for at anse *Sulcorebutia* som

en underart af *Weingartia*, og da en fuldstændig overførsel af *Sulcorebutia* til *Weingartia* (endnu?) ikke er besluttet og gennemført, giver det god mening fortsat at kalde *Sulcorebutia* for *Sulcorebutia* - og det passer mig fint.

Men navneforvirringen stopper ikke bare ved, om slægtsnavnet skal være *Sulcorebutia*, *Rebutia*, eller *Weingartia*. Gennem de seneste måske 20 år især, har "de lærde" skiftedes til at anlægge nye syn på slægtens systematik. Det resulterer i, at den samme plante kan have vidt forskellige navne, alt efter hvilken systematik der ligger til grund for navneskiltet. Så sent som i 2012 fandt de Vries ud af, at den plante som hidtil var kendt som *S. pulchra* HS78 rettelig skulle hedde *S. callichroma*, og dermed blev der føjet endnu et navn til listen. En systematik har talt om kun 8 arter og 6 underarter, medens en anden har anerkendt 37 arter og 71 underarter. Der er sågar ikke enighed om, hvorvidt man skal betegne en underart med "var." eller "ssp."

Rækken af arter forøges dog også af nyfundne arter. Johan de Vries har i februar 2014 beskrevet *S. luteiflora* som en ny art, fundet i 2009. Planten, der sjældent danner aflæggere, har flotte, klart gule blomster. Willi Gertel mener dog, at *S. luteiflora* bare er en varietet af *S. cantargalloensis*.

Under alle omstændigheder viser *Sulcorebutia* en helt utrolig variation i form, voksemåde, torne og blomster, så der er rig mulighed for at skændes om navnene.

Sulcorebutia er hjemmehørende i Bolivien i Sydamerika, hvor den er udbredt i et få hundrede kilometer langt og noget smalle bælte i den sydvestlige del af landet.

Bæltet strækker sig nærmest i nord/syd gående retning og følger bjergenes form i en bue. Man har længe ment, at de sydligste forekomster af *Sulcorebutia* (ved Tarija) var afskåret fra de nordligere på en strækning på ca. 150 km uden forekomster. Men det har nok været fordi området er svært fremkommeligt,

og først i nyere tid er begyndt at blive grundigere udforsket. Det har ført til opdagelsen og beskrivelsen af i hvert fald to nye arter, *S. juckeri* og *S. camargoensis*, i 2004, hvis udbredelse er med til at lukke dette tomrum.

Sulcorebutia vokser i bjergene i højder fra ca. 1200 til 4000 m over havet. Langt de fleste arter findes i højder mellem 2000 og 3000 m over havet. Pilbeam og Hunt nævner en kuriositet, nemlig at det blandt de afbildede arter i deres bog viser sig, at arter med gule blomster gennemsnitligt vokser i lavere højder (2400 m) end planter med ikke-gule blomster (2870 m). (Jeg kan tilføje, at den relativt nyopdagede (beskrevet i 2005) *S. roberto-vasquesii*, som hovedsageligt har hvide blomster, vokser i endnu lavere højder omkring 1200 til 2000 m). Om denne observation har nogen betydning er uklart for Pilbeam og Hunt, men det kan måske afdækkes af senere studier.

Langt de fleste *Sulcorebutia* har pælerødder. Det er værd at tænke på, når man skal vælge potter. Nogle har pælerødder, som indsnævres lige under plantelegemet, mens andre ikke indsnævres. I visse tilfælde kan pælerødderne i naturen blive helt op til 50 cm lange. Enkelte arter har trevlerødder.

Der er også forskel på voksemåden, idet nogle *Sulcorebutia* forbliver solitære, eller måske først som gamle planter eller ved beskadigelse danner aflæggere, mens vel nok de fleste flittigt danner store grupper allerede i en ung alder. Der kan være over 100 hoveder i sådanne grupper.

Alle *Sulcorebutia*-er har torne, men der er meget stor forskel på, hvordan de ser ud. Dels er der hvide, gule, brune og sorte i alle nuancer, og dels findes der få millimeter lange, pectinate torne, der ligger så tæt til plantelegemet, at man ikke kan stikke sig på dem (f.eks. *S. rauschii*), og dels er der lange spidse torne, der stritter i alle retninger (f.eks. *S. steinbachii* var. *horrida*), og der er også planter, hvis torne udgør en hårpragt, der helt skjuler

NL 117. *Sulcorebutia tiraquensis* ssp. *krahni*
på findestedet

NL 126-6. *Sulcorebutia tiraquensis* var. *renatae*

NL 161-2. *Sulcorebutia roberto-vasquesii*

plantelegemet (f.eks. *S. tarabucoensis* subsp. *bertusii*). For nylig har jeg læst en beskrivelse af en ikke navngivet art, hvis torne i plantens levetid gennemgår en forvandling fra korte, pectinate

til længere, men stadig tilliggende og ender med at være lange, stive og strittende i alle retninger. Ikke just noget, der gør det nemmere at arts-bestemme en plante.

Selvom *Sulcorebutia*'ernes plantelegemer i sig selv er meget tiltrækkende i al deres variation, er det dog blomsterne, der er deres store fortrin. Selv få centimeter store planter kan blomstre flittigt, ofte med blomster, der er større end planten. I kultur kan nogle blomster blive op til 5 cm i diameter. Blomsterknopperne kommer fra de nederste areoler tæt ved jordoverfladen, og derfor kan blomsterrøret også blive relativt langt. Den fremherskende blomsterfarve er rødlig i bred forstand: teglrød, karmin, orange, violet, lilla. Men der er også mange arter med gule blomster i forskellige nuancer. Ind imellem forekommer der eksemplarer med hvide blomster i stedet for artens "rigtige" blomsterfarve,

rødlig eller gullig. Sådanne kloner bliver hurtigt efterspurgt af samlere. I ét tilfælde kendes dog alle tre blomsterfarver ligeligt fordelt blandt planterne på findestedet: *S. breviflora* v. *lani* L314. Den eneste art, hvis blomster er hvide, er *S. roberto-vasquesii*. Endelig er der også arter med rødlige blomster med gulligt eller hvidt svælg. Plantelegemet kan have vidt forskellige farver, fra lyse til mørke grønne nuancer over brunlige og violette til næsten sorte. *S. rauschii* er et godt eksempel på en art, som kan fremvise mange forskellige farver plantelegemer.

Jeg har ingen erfaring med, om *Sulcorebutia* generelt tåler nogen som helst frost. Men der er næppe tvivl om, at nogle gør, hvis de holdes knastørt. Planter, som stammer fra stor højde, omkring 4000 m, må vel blive udsat for frost i naturen. Hvis nogen har gjort erfaringer på det punkt, vil jeg gerne høre om det.

NL 92-2. *Sulcorebutia tarabucoensis* var. *tarabucoensis*

NL 100b-3. *Sulcorebutia tarabucoensis* var. *callecalleensis* med gul støvdrager, meget sjælden

Tekst: Finn Nielsen
finn.fyn@jubii.dk

Kilder:

John Pilbeam & David Hunt: A Sulco gallery, 2004.

Willi Gertel og Wolfgang Latin: Sulcorebutien - Kleinode aus Bolivien, 2010.

Ladislav Horáček: Sulcorebutia 2008.

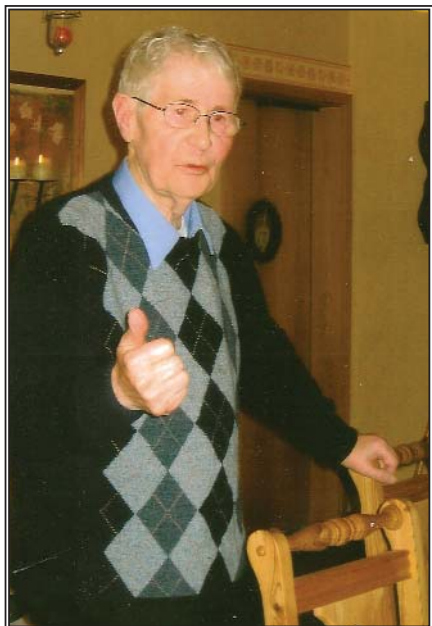
KuaS, medlemsblad for DKG.

Diverse artikler på Internettet.

Billederne til denne artikel er alle taget af Cor Noorman, Holland. Jeg kom i kontakt med ham via en lille annonce i KuaS om salg af *Sulcorebutia*. Jeg var fræk nok til at spørge ham, om han kunne og ville levere billedmateriale til min artikel. Det ville han gerne, oven i købet helt uden beregning.

Ilona og Cor Noorman's fælles interesse for kaktus (hun dyrker *Rebutia*) har ført dem til Bolivien flere gange på indsamlingsture. Mange af de planter, Cor kunne tilbyde, har hans eget "indsamlingsnummer", NL.

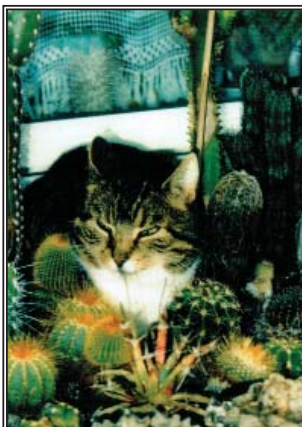
For at opnå så naturligt udseende planter, som muligt, "mishandler" han dem: kun vanding én gang om måneden, kun gødning én gang om året, ventilation, men ingen beskyttelse mod solen og ingen vinteropvarmning. Temperaturen har været nede på $\div 3^{\circ}\text{C}$ uden at forårsage skader. Ilona og Cor Noorman's e-mail adresse er: corilona@hotmail.com.

Hans Keil har samlet på kaktus i 50 år.
Herunder ses et af hans væksthuse fra
"velmagtsdagene", samt et lille udvalg af de fotos
redaktøren har modtaget gennem årene.

Lobivia jajoiana

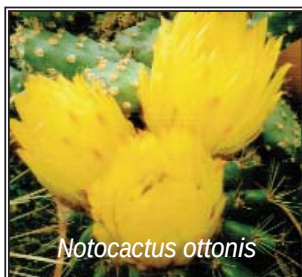
Gymnocalysium capillaense

Hans Keil
1964 - 2014

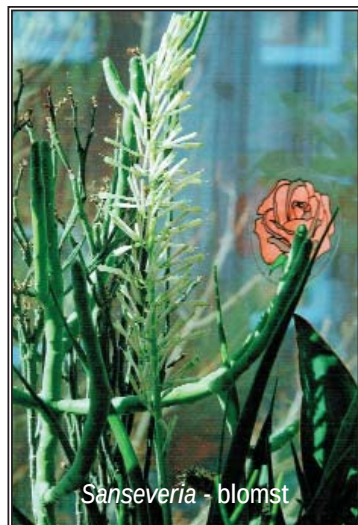
Hans har nydt kaktus i
halvtredsindstve år
og katten her sin
middagslur får...

Ariocarpus agavoides

Notocactus ottonis

Sanseveria - blomst

Huernia pillansii N.E. Brown 1904

(Fa.: *Apocynaceae* - Ufa.: *Asclepiadoideae* - Tribus: *Ceropegieae*)

Meget særpræget og smuk men noget lunefuld i kultur er *Huernia pillansii*. Især stænglerne skiller sig ud fra normen blandt *Huernia*-arterne. Deres aparte fremtoning ses tydeligt på billedet. Blomsternes pragtfulde vinrøde farve fanger opmærksomheden, og det er klart nok en art, man får lyst til at beskæftige sig med. Det kan også lade sig gøre. Den enlige plante, jeg er den lykkelige ejer af, har stået i min samling en halv snes år. Jeg nyder den maksimalt om sommeren, når den blomstrer, men det ligger også hele tiden i mit baghoved, at den kan dø når som helst.

H. pillansii er vidt udbredt i de sydlige dele af Sydafrika - i Little Karoo og på den sydvestlige flanke af Great Karoo. Den er sandsynligvis mest almindelig omkring Matjiesfontein og mellem Ladismith og Oudtshoorn,

og den er især rigeligt forekommende omkring Calitzdorp (Bruyns 2005).

Arten er i øvrigt beskrevet på grundlag af materiale indsamlet af N.S. Pillans i et stenet område øst for Matjiesfontein i 1902.

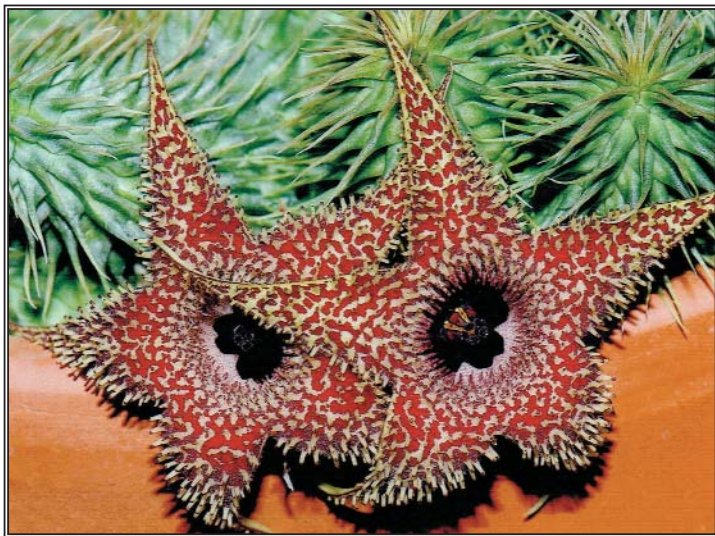
Min egen plante er i de ca. 10 år, jeg har haft den, vokset til omtrent dobbelt størrelse, hvilket ikke er imponerende. I den fine men også meget varme sommer 2013 blev den desværre noget forbrændt i en periode, hvor jeg opholdt mig i mit sommerhus, så nu i foråret 2014 ser den

noget forhutlet ud. Jeg håber, det vil lykkes at rette den op. Måske skulle man vove at dele den.

Jeg ville være temmelig ked af at miste den.

For et par år siden blev en *H. pillansii* udbudt til salg i forbindelse med en auktion i Østjyllandskredsen. Jeg havde vist forestillet mig, at jeg skulle have den med hjem, men en af plantevennerne i kredsen havde den store tegnebog med, så han blev auktionsduellens sejrherre. Nuvel, det var Per Christensen fra Grenå, og jeg har selvfølgelig tilgivet ham. Når jeg skal være ærlig, så glædede det mig at møde et medlem i vores forening, som absolut - koste

hvad det ville - måtte eje en af mine favoritter. Kredsen besøgte Per sidste år, jeg forhørte mig om, hvorledes det gik med planten. Per fortalte, at den stadig var i live, at den voksede godt, men at den desværre døde lige så

hurtigt i den ene ende, som den voksede i den anden. Så, som nævnt, helt uproblematisk er den ikke.

Tekst og foto: F. Bartig

Litteratur:

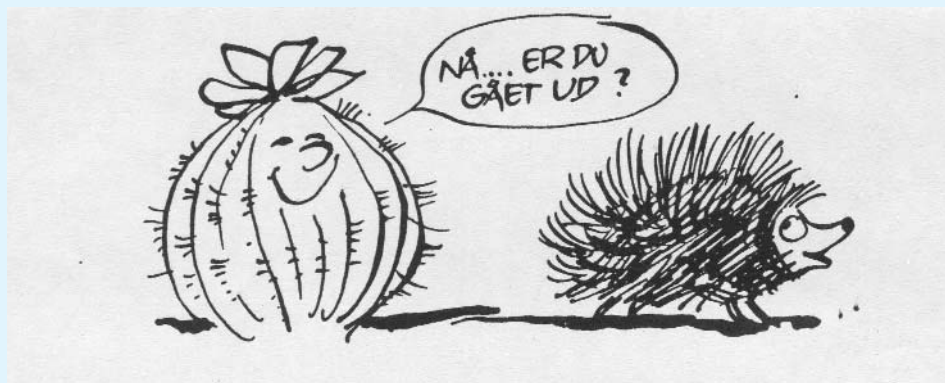
Bruyns, P.V.: *Stapeliads of Southern Africa and Madagascar*. Umdaus Press 2005

Salg af bøger og tidsskrifter

Det drejer sig om bøger og tidsskrifter fra dødsbo, "holdt oppe" og mig.

BØGER:

Forfatter:	Titel:	Sprog:	Pris i DKK
White, Dyer og Sloane:	<i>The Succulent Euphorbiae</i> Bind 1 og 2, Abbey Garden Press 1941	Engelsk	3000,00
C.A. Lückhoff:	<i>The Stapelieae of Southern Africa/ Die Stapelieae van Suidlike Afrika</i> Balkema 1952	Engelsk/ afrikaans	600,00
Schwantes:	<i>The cultivation of the Mesembryanthemaceae</i> uden år men ret gammel	Engelsk	100,00
Bolus:	<i>Notes on mesembryanthemum and allied genera</i> 1958	Engelsk	75,00
	samme 1950 og 1954 pr. stk. alle University of Cape Town	Engelsk	50,00
Köhlein:	<i>Freilandssukkulenten</i>	Tysk	50,00
Haage:	<i>Samlerens Store Kaktusbog</i>	Dansk	75,00
Hecht:	<i>BVL Handbuch der Kakteen</i>	Tysk	25,00
Jacobsen:	<i>Das Sukkulenten Lexikon</i>	Tysk	75,00
Backeberg:	<i>Cactus lexicon</i>	Engelsk	100,00
Edgar & Brian Lamb:	<i>The Illustrated encyclopaedia of cacti and other succulents</i> bind 4 og 5, pr. bind	Engelsk	50,00
Riha & Subik:	<i>The illustrated encyclopaedia of cacti & other succulents</i>		50,00

TIDSSKRIFTER:

Tidsskrift:	Sprog:	Pris i DKK
<i>Kaktus</i> 1974 - 83 i to ringbind	Dansk	50,00
<i>Sempervivum Society</i> - komplet med årbøger	Engelsk	150,00
<i>African Succulent Plant Society</i> 1966 - 74 ikke prangende i tryk og billeder, men bl.a. "caudexplanter" blev nok opfundet (?) der,	Engelsk	175,00
<i>The Chileans</i> - ca. 25 numre ikke specielt underholdende, men særdeles sagligt om sydamerikanske kaktus. Godt belærende læsestof.	Engelsk	100,00
<i>Succulents</i> - fra begyndelsen til 2008 - blev digitalt + senere særhæfter - gamle numre ikke prangende, men de senere med fremragende farvefotos god om bl.a. Madagascar.	Fransk	150,00
<i>The National Cactus and Succulent Journal</i> (England) 1973 - 86, senere navn <i>The British Cactus & Succulent Journal</i> 1987 - 98, så nyt navn <i>Cactus World</i> til 2002.	Engelsk	200,00
<i>Haworthia Society</i> - senere <i>Haworthiad</i> vol. 12 - 16,		50,00
<i>Kakteen und andere Sukkulente</i> - 12 blade per årgang 40 årgange - pr. årgang alle årgange samlet	Tysk	25,00 500,00
<i>Aloe</i> , Sydafrika 82 - 85	Engelsk	50,00
<i>Cactus & Succulent Journal of America</i> 1971 - 2002 + plus nogle ældre løsnunre	Engelsk	200,00

Alle priser afhentet - sendt så plus forsendelse

Peter Brandt Pedersen
Tårnbygårdvej 20
2770 Kastrup

flere ønsker end lager - så først til mølle
princip - dog vil der gå nogle dage af hen-
syn til de der benytter normalpost og ikke
færdes i cyberspace

Årsmødet 2010 blev afholdt i Køge. Som afslutning på
mødet var der mulighed for at besøge bl.a. Peter og
beundre hans flotte *Haworthia*-samling.

Foto: Ellen Christensen

M E D D E L S E R

• Afhjælp pladsmangel •

Er der nogen medlemmer, der IKKE lider af pladsmangel?? Undertegnede har en *Camelia Japonica* med en pragtfuld hvid blomst. Den er en lille meter høj. Den skal overvintre ved disse 5-8°C, altså i drivhuset, MEN min ægtefælles fremadskridende interesse for PALMER(!) har ædt al min overvintringsplads. Så hvis nogen vil afhente min *Camelia*, så kom og gør det!! I må selv levere en krukke. Den, planten står i nu, fik vi i kobberbryllupsgave, så den må vi nødvendigvis beholde.

Kontakt formanden - Hanna E. Hansen - snarest muligt. Pt. står planten i haven, men da vi skal have nyt tag her til sommer, bliver der også pladsmangel der.

Jeg har haft planten siden marts 2009, hvor den kun var 30 cm høj. Ak, Ja!

Den, der kommer først til mølle får først malet! Hvis aftageren bor langt af led, men kommer til årsmødet, kan overtagelse evt. ske der.

Mange håbefulde hilsener

Hanna

• Bunden er nået •

.... i artikelbunken til kommende Kaktusblade. Som det også fremgår af dette blad, har jeg nogle trofaste leverandører, som jeg sætter stor pris på, men jeg kunne da også godt tænke mig at høre fra nogle af de øvrige medlemmer.

Hvordan står det til i de små og store samlinger rundt i landet, ja og da ikke mindst i Norge, Sverige og Grønland!!

Del jeres oplevelser, sorger og glæder med os andre kaktusnørdere. Det er altid spændende at høre hvilke erfaringer andre har gjort med lige netop den plante, som ikke vil lykkes hos en selv.

Både små og store artikler er velkommen og har du ikke mod på at skrive en artikel, så send mig et af dine fotos med en lille bemærkning om, hvorfor du netop har valgt det.

Jeg glæder mig til at høre fra jer alle sammen.

Med venlig hilsen

Ellen Christensen (redaktør)

“Havens dag” i Botanisk Have i København

NKS var også i år blevet inviteret til at deltage i "Havens Dag" i Botanisk Have. Finn Larsen skulle demonstrere vores hjemmeside, men da vi ikke kunne få internetforbindelse, blev det til lysbilledshow i stedet. Finn har lagt en hel del fotos fra begivenheden ud på hjemmesiden - så

kig indenfor, der er mange fine fotos fra denne dejlige dag.

Hanna E. Hansen

Foto:

Rasmus Raadberg

Postfach 1107 D/71385 Kernen
Tel. 07151 41 891 Fax 07151 467 28
email: Uhligh-kakteen@t-online.de

49 år

Kaktus og andre sukkulenter

- mere end 2000 arter sjældne planter og frø
- verdensomspændende forsendelser
- skriv efter listen mod betaling af 2 internationale svarkuponer
- besøgende - også i grupper - er velkomne
- løbende tilbuds-supplementer
- detail- og engros-handel

HAR DU PRØVET AT DYRKE ORCHIDEER?

Er du interesseret?
så få et gratis prøvenummer af
medlemsbladet "Orkideer",
der udkommer 6 gange årligt.
Kontakt kassereren

DANSK ORCHIDE KLUB

V/ Bente Nielsen, Sømadevej 6,
DK-6430 Nordborg. Tlf/Fax: 74 45 09 24
e-mail: bente_kaj@mail.dk
www.orkideer.dk

Kaktusgartneriet

Kom og se vore mange forskellige kaktus og sukkulenter. Kig forbi på adressen:
Vejlegårdsvej 99, Vallensbæk,
eller ring i forvejen på tlf: **20 94 49 46.**

E-mail: kaktus@paradis.dk.

Hjemmeside:
www.kaktusgartneriet.dk

1992 - 2014, 22 år med RICHTER SUKKULENTEN

Postfach 110411, D-93017 Regensburg,
Germany
Tel+Fax 0049 9409 869245
e-mail: richtersukk@t-online.de

Siden 1992 med forsendelse af mexicanske og vinterhårde kaktus, Agaver, Yucca, Sedum - planter fra egne frø.
Gratis plante - og bogliste - ny udgave er udkommet.

Nye bøger:

Hochstätter(2007): The genera Pediocactus,	
Navajoa, Toumeyia	90,-euro
(2007) Astrophytum (germ./ital.)	15,-euro
(2006) Ariocarpus (ital.)	12,-euro
(2005) CHOLLA	12,-euro
(2005) The genus Sclerocactus	70,-euro
(2011) Richter, I: Die Gattung Agave	
- obs, prisen er incl. forsendelse	40,-euro

Tidligere årgange af
KAKTUS og andre sukkulenter
kan købes ved henvendelse til

Jan Hurup Hansen
e-mail: jan.hanjas@gmail.com
Pris: 15,- kr pr. stk og 50,- kr for 4 stk.

QR-kode til NKS hjemmeside

QR-kode til NKS facebook

NL100c-3 *Sulcorebutia tarabucoensis* var. *callecalleensis*,
med rødviolette blomster!

Foto: Cor Noorman

Indholdsfortegnelse for "KAKTUS og andre SUKKULENTER" nr. 2 /2014

En Gymnocalycium kamæleon - <i>Finn Nielsen</i>	side 3
Forær dig selv en Huernia - <i>F. Bartig</i>	side 4
Fortsættelse til TYRKISKE SEMPERVIVUM - <i>Susan S. Sørensen</i>	side 6
Grazy ants! Ny plage i vente? - <i>Hanna E. Hansen</i>	side 8
Der kom en pakke - <i>Ellen Christensen</i>	side 9
NKS årsmøde - <i>NKS Bestyrelse</i>	side 10
Sulcorebutia - <i>Finn Nielsen</i>	side 14
Hans Keil har samlet på kaktus i 50 år - <i>Hans Keil</i>	side 18
Huernia pillansii - <i>F. Bartig</i>	side 19
Salg af bøger og tidsskrifter - <i>Peter Brandt Pedersen</i>	side 20
Meddelelser.....	side 22